

BANA BEN'İ BİLEN BİR BEN LAZIM

Yazar

Sakine Şimşek

Editör

Zeynep Eker

Yayınevi

Yazardan Direkt – Türkiye

Yazardan Direkt Elektronik İletişim Tanıtım Pazarlama ve Tic. Ltd. Şti
Kozyatağı mah. Değirmen sok. Nida Kule No:18

Kat 10 Kadıköy /İstanbul

Tel: 0(216) 3011213

Sertifika No. 33717

ISBN: 978-605-9385-50-3

1.Baskı: Ocak 2019

Baskı ve Cilt

Transkop Büro Mak.San.Tic.Ltd.Şti
Altayçeşme mah. Bağdat Cad. No.275/B
Maltepe/İstanbul
Sertifika No: 42007

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden ve Yazardan izin almadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Önsöz	1
Yazar Notu	3
Özel Teşekkür;.....	3
Giriş	5
Neden?.....	7
Ben Kimim?.....	12
Çıkmaz Sokak.....	15
Zihnimin Karanlık Ormanlarında	18
Farkında Olmanın Farkına Varmak.....	73
Sen Alemin, Alem Senin İçinde	85
Korku Ve Bağımlılık Çemberini Kırma!	120
Aşk Olmak Mı Öğrendiğin, Âşık Rolünü Oynamak Mı?.....	186
Tek Başınalık, Denge Olmaktır... ..	201
Affetmek Özgürlüğün Anahtarıdır	279
Şükretmek En Güçlü Duadır.	286
Aşka Dair;	296

AŞK YOLUNDA BİR KEŐFİN ÖYKÜŐÜ
ZİHNİNİZLE ANLAYIP, BİLGİ HAZNENİZİN
ARŐİVİNE KOYMAYIN YAZDIKLARIMI.
GÖNLÜNÜZLE OKUYUN Kİ, VARLIĐINIZIN
GÜCÜ, BÜYÜYEREK YOLUNUZA IŐIK TUTSUN...

ÖNSÖZ

Elinizde tuttuğunuz bu kitap; önce kendimin, sonra ihtiyacı olan herkesin hayrına, içimdeki sevdayı korkularıma rağmen eyleme dökme çabamın meyvesidir. Öğretirken öğreniriz, verdiğimiz neyse onu alırız.

Öylesine önemli bir zamandayız ki duyarsız kalmak güç. Bu, belki de Dünya'nın en önemli zaman dilimi olabilir. Kendimizde olanı hatırlama, uyanma zamanı. Ben de coşkuyla, huzurla doldukça; bildiklerimi paylaşmayı bir sorumluluk olarak gördüm. Nereden, nasıl olur derken, başlamam gereken yer beni bulup, yazıya dökülerek niyetimi görünür kıldı.

Yazmaya başladığımdan beri daha iyi görüyorum; yazı, bana beni öğretiyor ve dolayısıyla hizmeti öncelikle kendime veriyordum. Bildiklerimi yazarken, henüz farkında olmadığım ve yazma anında fark ettiğim yeni farkındalıklar edinmek, tarifsiz bir tanıklık... Bir taraftan, algılayabildiğim kadarını sevgi ile sizlere verirken, bir taraftan da yenileniyorum. Gönlümüzle verdiğimiz her şey şüphesiz ki aynı oranda bizlere geri döner.

YAZAR NOTU

Yaşam yolculuğuma başladığım andan itibaren yanımda olan, hayattaki en değerli dostum ve öğretmenim, içsel rehberim anneme; her biri birbirinden güzel ve farklı özelliklerde olup, kendimi keşif yolumda ilerlerken önemli rol oynayan canım ablalarım; erkek kardeşime ve sevgili eşine; yeğenlerime; hayatımda beni uyandırmak adına önemli bir rol üstlenen babama; o minicik ellerini avuçlarımın içine aldığım andan itibaren aslında yaşamımdaki en önemli öğretmenim olduğumu anladığım canım oğlum Cem'e; her zaman bana olan inanç ve destekleriyle yanımda olan değerli dostlarıma; saymakla bitiremeyeceğim güzel arkadaşlarıma ve içinde bulunduğum zaman aralıklarına ait bilinç durumumu bana yansıtmak için yaşamıma kısa ya da uzun süre eşlik eden ve doğru zamanda ihtiyacım olan deneyimleri edinmeme sebep olan, gereklilikleri tartışmasız tüm tanıdıklarına teşekkür ediyorum...

ÖZEL TEŞEKKÜR;

İlk kitabımın heyecanını benimle paylaşıp, kitap kapağının tasarımında değerli çizimleri ile katkıda bulunarak desteğini esirgemeyen sevgili yeğenim Eren Caner Polat'a ayrıca sevgilerimi ve teşekkürlerimi sunuyorum.

SARİNE ŞİMŞEK

GİRİŞ

*“Ne yöne gidersen git; doğu, batı, kuzey ya da güney, çıktığın her yolculuğu içine doğru bir seyahat olarak düşün!
Kendi içine yolculuk eden kişi, sonunda arzı dolaşır. “
Şems-i Tebrizi*

10 yıl öncesiydi. Tam da şimdiki zamanlar. Ocak ayı, İstanbul soğuğu...İzmir'den yeni bir hayata başlamak için gereken vizenin başvurusunu yapmaya gelmişim bu şehre. Kafam karmakarışık, 34 yıla sığmış zorlu, acılı, bazı kısımları silik bir hayatın yorgunluğu üzerimde; gözümü karartmış, büyük bir kumara girmiştim adeta.

Kararlarım için hiçbir zaman uzun süre düşünenlerden olmadım. Sakin yapıma inat, bir o kadar da gizli asiydim hep. Eğer karar verdiysem; bu kararımın ardından sonuna kadar gidenlerden oldum her zaman. Yine böyle bir karar sonrası bu şehirdeydim.

Ailemi, işimi, çevremi bırakıp, yuvamı kurmak üzere gidiyordum Hollanda`ya. Daha fazla zaman kaybetmeden, işlemler sonuçlansın diye;

bir taraftan telaşım, diğerk taraftan da belli etmesem de üzerimde hakimiyet kurmuş korkularım! Zihnim hiç susmuyor! Kurgular, sorular, sorgular! Kalabalığın içinde, yalnız ve ürkek gözlerle baktıkça hayran kaldığım bu koskocaman ve bir o kadar da karmaşık şehirden daha da karışık ruh halim...

İşlemleri tamamlayıp; yorgun ayaklarım dinlensin diye oturacak bir yerler ararken tesadüfen gördüğüm bir öğrenci kafesine attım kendimi. Biraz dinlenip, sıcak bir şeyler içerek, az önce satın aldığım kitabın ilk sayfasını heyecanla çevirip, okumaya başladım.

Sevgi ve Yalnızlık Üzerine- J. Krishnamurti

Kapağından hemen sonraki sayfasına bir şeyler karalamanın telaşıyla, bir not düşünüyorum kendime:

5-01-2006/ Perşembe

“İstiklal caddesinde, bir öğrenci kafesindeyim. İçerisi loş! Rengarenk sönük ışıklarla aydınlatılmış...Alıştığım diyarlardan yeni bir yaşama, mutluluğuma giden yolda bir adım attım bugün. Vizeye başvurdum! İlerliyor, ilerliyorum... bir adım daha kendime doğru!”

NEDEN?

Okulda, her zaman en başarılı öğrenciler arasında olup, genellikle uyumlu karakterimden dolayı öğretmenlerim tarafından epeyce seviliyordum. Bana sorarsanız, en keyif aldığım ders, çoğu öğrencinin en çok kaçtığı, matematik dersi idi.

İlkokul zamanlarımdan tutun da lise yıllarım dahil olmak üzere, o zamanlar nedenini bilmediğim tek başınalık halleri hakimdi hayatıma. Okulda da gruplardan her zaman kaçınır, verilen tüm dersleri tek başıma bitirirdim. Hayatımın önemli bir süresinde beni epeyce zorlayan, bugün ise en değerli yanımda olduğunu keşfedip, beni sağlıklı taşımasına her gün defalarca şükrettiğim bedenim, her zaman zihnimin ve ruhumun gerisinden takipteydi. Sizin anlayacağınız sağlıklı bir bedeni, aşağı yukarı bir buçuk yaşlarındayken yitirdiğimden bunun acısını uzun bir zaman yaşamımda hissettim.

Yakın bir zamana kadar annemin bana anlattığı o hasta bebeklik dönemimin meşhur hikayesini dilimden düşürmüyordum. Üstelik, anlattıkça da kendime üzülüyor, üzüldükçe gizli

bir zevk alıyor ve diğer insanlara kendimi acındırmak(!) adına malzeme yapıyordum.

“Babam erkek çocuk beklerken ben doğmuşum. İki kız çocuğundan sonra, bir erkek olur umudu da kırılınca, hayal kırıklığına uğradığından beni birkaç gün görmek bile istememiş.

Sonrasında, ailemin o dönemlerdeki maddi zorlukları, annemin çok genç yaşta omuzlarında taşıdığı yükler ve buna benzer nedenlerden dolayı, bir anda ağır bir hastalığa yakalanmışım. Hani doktorların ümitlerini kaybettikleri türden. Hatta doktorlar, aileme “Hazırlıklı olun. Kızınızı bugün yarın kaybedebilirsiniz.” demişler. Maddi durumları pek iyi olmadığından, hastane masrafları da bütçelerini zorlayınca, beni orada daha fazla yatırmak istemeyip, çaresizce eve geri götürmüşler.

Annem, bir taraftan ablalarımın bakımları, günlük ev işleri diğer taraftan da maddi durumun olumsuz etkileri sonucu, benim bakımım konusunda yetersiz kalmış. Tam da bu sırada devreye annemden daha tecrübeli olan rahmetli anneannem girmiş ve gece gündüz sabırla,

yardımla, beni hayata tutundurmayı başarmış. Hatta rahmetli, beni ne zaman sevip okşasa,

-Ağzın dilin kurumuştun! Elimde şırınga, ağzına su veriyordum her gün. Bak, benim kızım şimdi nasıl güzel bir kız oldu, derdi.

Küçük bedenimle, hayattan bir yaşam şansı daha almayı başarmış ben, yine de hiçbir zaman yaşlılarım gibi fiziksel aktivitelerde başarılı olamadım. Dört yaşında yürüyebildiğim için, çabuk yorulan bir vücut ve dilimin yapısında meydana gelen hasardan dolayı takılarak konuşmam ile çevremde epey alay konusu oldum. Buna karşın çabuk öğrenebilme yeteneğim, bedenimin yaşlılarım karşısında açtığı farkı hızla kapatıyordu.

Okul yıllarım ile ilgili söyleyebileceğim en belirgin şey; yaşlılarım gibi gezen, eğlenen, aktif bir öğrenci olmak yerine zamanını sadece ders çalışarak geçiren, çalışkan, düzenli ve kendi dünyasında, sakin bir öğrenci oluşumdur.”

Aslında kitabımda size belki de duymayı istediğiniz, alıştığınız o acıklı hayat hikayelerinden birini anlatmayı düşünmüyorum. Yine de ara sıra yaşamımdan örnekler vereceğim.